

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2020/526

z dne 15. aprila 2020

o ponovni uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije za družbo Jindal Saw Limited po sodbi Splošnega sodišča v zadevi T-300/16

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ⁽¹⁾, ter zlasti člena 15 in člena 24(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

- (1) Komisija je 17. marca 2016 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2016/387 ⁽²⁾ o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije (v nadaljnjem besedilu: sporna uredba).

1.1 Sodba Splošnega sodišča Evropske unije

- (2) Družba Jindal Saw Limited (v nadaljnjem besedilu: družba Jindal) in njen povezani uvoznik, družba Jindal Saw Italia SpA (v nadaljnjem besedilu skupaj: vložnika), sta izpodbijala sporno protisubvencijsko uredbo pred Splošnim sodiščem. Splošno sodišče je 10. aprila 2019 izdalo sodbo v zadevi T-300/16 ⁽³⁾ glede sporne uredbe (v nadaljnjem besedilu: sodba).
- (3) Splošno sodišče je ugotovilo, da je izračun zneska ugodnosti za družbo Jindal, ki je posledica dobave železove rude za plačilo, ki je bilo nižje od primerne, v nasprotju s členom 6(d) osnovne protisubvencijske uredbe, ki je veljala v času prvotne preiskave ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: osnovna protisubvencijska uredba). Splošno sodišče je zlasti menilo, da so bili stroški prevoza od rudnika do obrata v Indiji, ki jih je družba Jindal dejansko imela, višji od stroškov, ki jih je Komisija upoštevala pri izračunu povprečne nakupne cene za železovo rudo v Indiji. Po mnenju Splošnega sodišča taka razlika v stroških prevoza pomeni, da je bila cena, po kateri je družba Jindal Saw nabavljala železovo rudo na indijskem trgu, dejansko višja od povprečne nakupne cene, ki jo je Komisija uporabila za

⁽¹⁾ UL L 176, 30.6.2016, str. 55.

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/387 z dne 17. marca 2016 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije (UL L 73, 18.3.2016, str. 1).

⁽³⁾ Sodba Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) z dne 10. aprila 2019, Jindal Saw Ltd in Jindal Saw Italia SpA/Evropska komisija, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235.

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 188, 18.7.2009, str. 93) (nadomeščena z Uredbo (EU) 2016/1037).

določitev višine plačila, kar je neizogibno vplivalo na ugodnost, ki bi jo lahko imel ta proizvajalec izvoznik ⁽⁵⁾. Zato je Splošno sodišče ugotovilo, da je Komisija kršila člen 3(2) in člen 6(d) osnovne protisubvencijske uredbe, s tem ko je napačno naključno izbrala nekatere postavke v stroških dostave družbe Jindal za izračun standardnih povprečnih stroškov prevoza, ter tretji pododstavek člena 15(1) osnovne protisubvencijske uredbe, s tem ko je izravnalno dajatev določila na ravni, ki je bila višja od subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

- (4) Splošno sodišče je ugotovilo tudi, da je Komisija v primeru vložnikov storila napako pri izračunih nelojalnega nižanja prodajnih cen. V tem primeru je Komisija po eni strani v zvezi z industrijo Unije upoštevala bodisi cene na ravni franko tovarna ⁽⁶⁾ proizvodnih subjektov, kadar so prodajali neposredno neodvisnim kupcem, bodisi cene na ravni franko tovarna prodajnih subjektov. Po drugi strani pa je Komisija v zvezi s prodajo s strani družbe Jindal na trgu Unije pri izračunu primerljive cene z vsemi stroški v EU kot izhodiščno ceno uporabila izvozno ceno, ki je bila konstruirana v okviru določitve stopnje dampa (in sicer ni upoštevala prodajnih, splošnih in administrativnih stroškov skupaj z dobički z družbo Jindal povezanih prodajnih subjektov v EU). Po mnenju Splošnega sodišča v primeru, da proizvajalec izdelkov ne trži neposredno, ampak prek prodajnih subjektov, to pomeni, da obstajajo stroški in stopnja dobička teh subjektov, tako da so te cene, ki jih ti zaračunavajo nepovezanim kupcem, na splošno višje od cen, ki jih takim kupcem zaračunajo proizvajalci pri neposredni prodaji in jih torej ni mogoče izenačiti s temi zadnje navedenimi cenami ⁽⁷⁾. Splošno sodišče je zato menilo, da je Komisija s tem, da je za primerjavo cen v okviru izračuna nelojalnega nižanja prodajnih cen izenačila cene prodajnih subjektov za nepovezane kupce s cenami proizvajalcev pri neposredni prodaji takim kupcem le v zvezi s podobnim izdelkom industrije Unije, za ta izdelek upoštevala višjo in s tem manj ugodno ceno za družbo Jindal Saw, ki je večino svoje prodaje v Uniji ustvarila prek prodajnih subjektov ⁽⁸⁾. Po mnenju Splošnega sodišča je šlo za napako pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen zadevnega izdelka, saj se izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen ni opravił s primerjavo cen na isti ravni trgovanja. Zato je Splošno sodišče ugotovilo, da je Komisija storila napako, ker je prodajne stroške in dobičke povezanih prodajnih subjektov družbe Jindal v Uniji odštela od prodaj prvemu neodvisnemu kupcu, prodajni stroški in dobički povezanih prodajnih subjektov industrije Unije pa niso bili odšteti od prodajnih cen industrije Unije prvemu neodvisnemu kupcu. Splošno sodišče je zato menilo, da se zadevni ceni nista primerjali simetrično na isti ravni trgovanja.
- (5) Splošno sodišče je zato ugotovilo, da je Komisija kršila tudi člen 8(1) osnovne protisubvencijske uredbe. Ker je bilo nelojalno nižanje prodajnih cen, izračunano v sporni uredbi, osnova za ugotovitev, da je bil uvoz zadevnega izdelka vzrok za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, je Splošno sodišče ugotovilo, da je bil potencialno izkrivljen tudi dokaz o obstoju vzročne zveze med subvencioniranim uvozom in škodo, povzročeno industriji Unije, ki je nujen pogoj za uvedbo protisubvencijske dajatve v skladu s členom 8(5) osnovne protisubvencijske uredbe ⁽⁹⁾.
- (6) Splošno sodišče je prav tako ugotovilo, da ni mogoče izključiti, da bi bila stopnja škode za industrijo Unije določena na nižji ravni od stopnje subvencioniranja, če bi bilo nelojalno nižanje prodajnih cen pravilno izračunano. V tem primeru bi se moral v skladu s tretjim pododstavkom člena 15(1) osnovne protisubvencijske uredbe znesek izravnalne dajatve zmanjšati na stopnjo, ki bi zadostovala za odpravo te škode ⁽¹⁰⁾.
- (7) Glede na zgoraj navedeno je Splošno sodišče sporno uredbo razglasilo za nično v delu, v katerem se nanaša na družbo Jindal Saw Limited.

⁽⁵⁾ Prav tam, točka 225.

⁽⁶⁾ Raven franko tovarna pomeni, da so stroški prevoza odšteti, kadar je to upravičeno.

⁽⁷⁾ Zadeva T-300/16, točka 248.

⁽⁸⁾ Prav tam, točka 249.

⁽⁹⁾ Prav tam, točka 253.

⁽¹⁰⁾ Prav tam, točka 258.

1.2 Izvrševanje sodbe Splošnega sodišča

- (8) Institucije Unije morajo v skladu s členom 266 Pogodbe o delovanju Evropske unije („PDEU“) sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča. Če je akt, ki so ga institucije Unije sprejele v okviru upravnega postopka, kot je v tem primeru protisubvencijska preiskava, razglašen za ničnega, se v skladu s sodbo Splošnega sodišča nični akt zamenja z novim aktom, v katerem je odpravljena nezakonitost, ki jo je ugotovilo Splošno sodišče ⁽¹¹⁾.
- (9) V skladu s sodno prakso Sodišča se postopek za nadomestitev akta, razglašenega za ničnega, nadaljuje v točki, v kateri je prišlo do nezakonitosti ⁽¹²⁾. To pomeni zlasti, da v primeru, ko je za ničnega razglašen akt, ki zaključuje upravni postopek, razglasitev ničnosti ne vpliva nujno na pripravljalne akte, kot je začetek protisubvencijskega postopka. Kadar se na primer uredba o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev razglasi za nično, postopek ostaja odprt, saj je iz pravnega reda Unije ⁽¹³⁾ izginil le akt, s katerim se postopek zaključí, razen v primerih, ko pride do nezakonitosti v fazi začetka postopka. Nadaljevanje upravnega postopka s ponovno uvedbo izravnalnih dajatev na uvoz, ki je bil izveden v obdobju uporabe za nično razglašene uredbe, se ne šteje za nezdržljivo s pravilom o prepovedi retroaktivnosti ⁽¹⁴⁾.
- (10) Splošno sodišče je v obravnavani zadevi sporno uredbo razglasilo za nično glede družbe Jindal Saw Limited na podlagi dejstva, da je Komisija v zvezi z zagotavljanjem železove rude napačno izračunala znesek subvencije za družbo Jindal in da je pri ugotavljanju obstoja znatnega nelojalnega nižanja prodajnih cen storila napako. Ta napaka bi potencialno lahko vplivala na analizo vzročne zveze in stopnjo škode.
- (11) Ugotovitve iz sporne protisubvencijske uredbe, ki se niso izpodbijale ali so se izpodbijale, vendar jih je Splošno sodišče zavrnilo ali pa jih ni preučilo, zaradi česar niso privedle do razglasitve sporne uredbe za nično, še vedno veljajo v celoti ⁽¹⁵⁾.
- (12) Po sodbi Sodišča v zadevi T-300/16 z dne 10. aprila 2019 se je Komisija z obvestilom (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o ponovnem začetku) odločila, da delno ponovno začne protisubvencijsko preiskavo v zvezi z uvozom cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo), ki je privedla do sprejetja sporne uredbe, in nadaljuje preiskavo na točki, kjer je prišlo do nepravilnosti. Ponovni začetek je bil po obsegu omejen na izvršitev sodbe Splošnega sodišča v zvezi z družbo Jindal Saw Limited.
- (13) Komisija se je nato 22. julija 2019 odločila, da za uvoz nekaterih cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije, ki jih proizvaja družba Jindal Saw Limited, uvede registracijo, in je od nacionalnih carinskih organov zahtevala, da počakajo na objavo ustrezne izvedbene uredbe Komisije, s katero bi se dajatve ponovno uvedle, preden se odločijo o kakršnih koli zahtevkih za povračilo in odpust izravnalnih dajatev, kar zadeva uvoz, povezan z družbo Jindal Saw Limited ⁽¹⁶⁾ (v nadaljnjem besedilu: uredba o registraciji).
- (14) Komisija je zainteresirane strani obvestila o ponovnem začetku in jih pozvala k predložitvi pripomb.

⁽¹¹⁾ Združene zadeve 97, 193, 99 in 215/86, Asteris AE in drugi in Helenska republika/Komisija, [1988] Recueil, str. 2181, točki 27 in 28.

⁽¹²⁾ Zadeva C-415/96, Španija/Komisija, [1998] Recueil, str. I-6993, točka 31; zadeva C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques/Svet, [2000] Recueil, str. I-8147, točke 80 do 85; zadeva T-301/01, Alitalia/Komisija, [2008] Recueil, str. II-1753, točki 99 in 142; združeni zadevi T-267/08 in T-279/08, Région Nord-Pas de Calais/Komisija [2011], ECLI:EU:T:2011:209, točka 83.

⁽¹³⁾ Zadeva C-415/96, Španija/Komisija, [1998] Recueil, str. I-6993, točka 31; zadeva C-458/98 P, Industries des Poudres Sphériques/Svet, [2000] Recueil, str. I-8147, točke 80 do 85.

⁽¹⁴⁾ Zadeva C-256/16 Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg [2018], ECLI:EU:C:2018:187, točka 79 in zadeva C-612/16, C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, sodba z dne 19. junija 2019, točka 58.

⁽¹⁵⁾ Zadeva T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, točke 333–342.

⁽¹⁶⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/1250 z dne 22. julija 2019 o obveznosti registracije uvoza nekaterih cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije po ponovnem začetku preiskave za izvršbo sodb z dne 10. aprila 2019 v zadevah T-300/16 in T-301/16 glede izvedbenih uredb (EU) 2016/387 in (EU) 2016/388 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve in dokončne protidampinške dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije (UL L 195, 23.7.2019, str. 13).

2. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

- (15) Komisija je prejela pripombe industrije Unije in dveh proizvajalcev izvoznikov.
- (16) Kar zadeva izračun subvencije, je pritožnik (v nadaljnjem besedilu: skupina SG PAM) opozoril, da je Splošno sodišče ugotovilo le, da je Komisija precenila ugodnost, dodeljeno družbi Jindal v zvezi z nakupom železove rude za plačilo, ki je bilo nižje od primernega, zaradi nepravilne ocene stroškov prevoza, medtem ko je Splošno sodišče sicer podprlo sklepanje Komisije in zavrnilo vsa druga izpodbijanja. Zato je morala Komisija, da bi bila sodba izvršena, le ponovno oceniti stroške prevoza za ponovni izračun sporne ugodnosti.
- (17) Družba Jindal je trdila, da Komisija nacionalnim carinskim organom ne bi smela dati navodil, naj ne povrnejo in/ali odpustijo protidampinskih dajatev, ki so bile pobrane v skladu s sporno uredbo. Trdila je, da je položaj v obravnavani zadevi drugačen od tistega iz sodbe Deichmann⁽¹⁷⁾. Družba Jindal je prav tako trdila, da dajatev ni mogoče ponovno uvesti retroaktivno. Po mnenju družbe Jindal je bila sporna uredba v celoti razglašena za nično, kar pomeni, da je bila črtana iz pravnega reda Unije z retroaktivnim učinkom, medtem ko v sodbi Deichmann ni bilo nobenih dejavnikov, ki bi „lahko vplivali na veljavnost dokončne uredbe“. Poleg tega je družba Jindal trdila, da ima nezakonitost, ki je bila ugotovljena v zvezi z analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen, za posledico „razglasitev celotne analize Komisije o vzročni zvezi za nično“. To po mnenju družbe Jindal pomeni, da dajatve v celoti ne bi smele biti uvedene ali ponovno uvedene, saj je bila celotna analiza škode in vzročne zveze pomanjkljiva. Po razkritju je družba Jindal ponovila te trditve, ne da bi predložila nadaljnje utemeljitve.
- (18) Komisija je opozorila, da v skladu z ustaljeno sodno prakso velja, da kadar Sodišče razglasi uredbo, ki dajatve nalaga, za nično, take dajatve nikoli niso bile zakonsko dolgovane v smislu člena 236 carinskega zakonika in jih morajo nacionalni carinski organi načeloma povrniti pod pogoji, določenimi v ta namen⁽¹⁸⁾. Vendar pa je Sodišče menilo tudi, da je treba natančen obseg razglasitve ničnosti s sodbo Sodišča in zato obveznosti, ki izhajajo iz nje, določiti za vsak primer posebej, pri čemer se ne upošteva le izrek te sodbe, ampak tudi obrazložitev, ki je njegova nujna podlaga⁽¹⁹⁾.
- (19) V obravnavani zadevi je Splošno sodišče ugotovilo napako pri izračunu zneska ugodnosti, ki se nanaša na dobavo železove rude za plačilo, ki je nižje od primernega. Ta napaka je vplivala le na eno od subvencij, proti katerim so bili v prvotni preiskavi uvedeni izravnalni ukrepi (v višini 3,91 % od 8,7 % celotnega subvencioniranja ad valorem). Napaka torej ne bi mogla povzročiti, da bi se stopnja dajatev znižala pod prag *de minimis*.
- (20) Poleg tega je Splošno sodišče v obravnavani zadevi postavilo pod vprašaj metodo izračuna nelojalnega nižanja prodajnih cen v zvezi z družbo Jindal in njen učinek na vzročnost ter morebiten učinek na stopnjo škode v zvezi z družbo Jindal v točkah 255 do 259 sodbe. Vendar ti elementi niso izpodbijali veljavnosti vseh drugih ugotovitev iz sporne uredbe, ki lahko podprejo veljavnost ugotovitev Komisije o končni škodi, kot je podrobneje pojasnjeno v uvodni izjavi 30. Tudi če bi bilo v ponovno začetni preiskavi ugotovljeno, da izravnalnih dajatev ni treba ponovno naložiti, bi imeli carinski organi v vsakem primeru možnost, da povrnejo celoten znesek dajatev, ki so bile pobrane od sprejetja sporne uredbe.
- (21) Poleg tega Sodišče dosledno zastopa stališče, da člen 10(1) osnovne protidampinske uredbe⁽²⁰⁾ ne preprečuje ponovne uvedbe protidampinskih dajatev na podlagi aktov za uvoz, ki je bil izveden v obdobju uporabe uredb, razglašanih za nične⁽²¹⁾. Komisija meni, da te ugotovitve prav tako veljajo za izravnalne dajatve, ker člen 16 trenutno veljavne osnovne protisubvencijske uredbe⁽²²⁾ ne preprečuje ponovne uvedbe izravnalnih dajatev na podlagi aktov za uvoz, ki je bil izveden v obdobju uporabe uredb, razglašanih za nične. Zato, kot je pojasnjeno v

⁽¹⁷⁾ Zadeva C-256/16 Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg [2018], ECLI:EU:C:2018:187.

⁽¹⁸⁾ Glej v tem smislu zadevo C-256/16 Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, in sodbi, ki sta citirani v točki 62 te sodbe, in sicer sodbo v zadevi C-351/04 Ikea Wholesale, z dne 27. septembra 2007, EU:C:2007:547, točke 66 do 69, in sodbo v zadevi C-365/15, Wortmann, z dne 18. januarja 2017, EU:C:2017:19, točka 34.

⁽¹⁹⁾ Sodba v zadevi C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, točka 63 in v tej točki citirana sodna praksa.

⁽²⁰⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinskemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 21).

⁽²¹⁾ Zadeva C-256/16, Deichmann, EU:C:2018:187, točki 77 in 78 in zadeva C-612/16, C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, sodba z dne 19. junija 2019, točka 57.

⁽²²⁾ Uredba (EU) 2016/1037.

uvodni izjavi 15 uredbe o registraciji, za nadaljevanje upravnega postopka in morebitno ponovno uvedbo dajatev ni mogoče šteti, da sta v nasprotju s pravilom o prepovedi retroaktivnosti ⁽²³⁾. Z obvestilom o ponovnem začetku se bile zainteresirane strani, vključno z uvozniki, že obveščene, da bi morebitna prihodnja obveznost, če bi bila utemeljena, izhajala iz ugotovitev ponovnega pregleda. Zato je bila trditev družbe Jindal, da dajatev ni mogoče ponovno uvesti na podlagi ponovnega začetka prvotne preiskave, zavržena.

- (22) Družba Jindal je prav tako trdila, da mora Komisija spoštovati sodbo Splošnega sodišča in uporabiti dejanske cene družbe Jindal za prve neodvisne kupce. Poudarila je, da Komisija ne sme konstruirati cen prodajnih odvisnih družb industrije Unije. Trdila je, da bi bilo to v nasprotju s točko 251 sodbe, v kateri je Sodišče razsodilo: „[...] da bi morale biti cene, uporabljene za izračun stopnje neelojalnega nižanja prodajnih cen, cene, izpogajane z nepovezanimi kupci, in sicer cene, ki bi jih ti lahko upoštevali, da se prostovoljno odločijo, ali bodo kupovali izdelke industrije Unije ali izdelke zadevnih proizvajalcev izvoznikov, ne pa cene vmesne faze.“ V zvezi s tem je Komisija menila, da v zadevi Kazchrome ⁽²⁴⁾, tj. viru, ki ga je Splošno sodišče citiralo v zadevi Jindal, Splošno sodišče ni šlo tako daleč, da bi navedlo kategorični zaključek, ki ga je zdaj sprejela družba Jindal (in sicer, da so v vseh primerih pri izračunih neelojalnega nižanja prodajnih cen pomembne dejanske cene, ki jih zaračunajo povezani prodajni subjekti proizvajalca izvoznika v EU). Dejansko je Splošno sodišče v zadevi Kazchrome pokazalo zadržanost, ko je navedlo, da „se ugotovitev, ki je rezultat zgoraj navedene obravnave, nanaša le na obravnavano zadevo“ ⁽²⁵⁾. Komisija meni, da se lahko v okviru preučevanja cenovnih učinkov subvencioniranega uvoza prek posebnih izračunov neelojalnega nižanja prodajnih cen uporabijo cene CIF z vsemi stroški v pristaniščih carinjenja. Na tej ravni uvoz običajno konkurira cenam industrije Unije, saj se na tej ravni trgovci odločijo, ali bodo izdelek nabavljali pri industriji Unije ali proizvajalcih izvoznikih. Poskus ocene, kaj za namene izračunov neelojalnega nižanja prodajnih cen pomenijo te cene CIF z vsemi stroški v razmerah, kadar proizvajalec izvoznik prodaja prek povezanih subjektov v Uniji, se ne razlikuje od modela, pri katerem Komisija za primerjavo neposredno uporabi cene CIF z vsemi stroški, ki jih imajo proizvajalci izvozniki, kadar neposredno prodajajo v Unijo. Zato je treba sklicevanje na „izpogajane cene“ tako v zadevi Kazchrome in nato pozneje v zadevi Jindal razumeti v njihovem ustreznem kontekstu.
- (23) Družba Jindal je prav tako trdila, da bi morala Komisija popraviti druge pomanjkljivosti in napake pri izračunih, ki so nastale po sprejetju sporne uredbe. Kot je pojasnjeno v obvestilu o ponovnem začetku, ugotovitve iz sporne uredbe, ki se niso izpodbijale ali so se izpodbijale, vendar so bile zavržene s sodbo Splošnega sodišča ali pa jih Splošno sodišče ni preučilo, zaradi česar niso privedle do razglasitve sporne uredbe za nično, ostajajo v veljavi ⁽²⁶⁾. Zato Komisiji ni treba preučiti trditve o vprašanih, ki presegajo to, kar je Splošno sodišče razglasilo za nezakonito.
- (24) Drugi proizvajalec izvoznik, Electrosteeel Castings Ltd. (v nadaljnjem besedilu: ECL), je trdil, da bi bilo treba v primeru, če Komisija ugotovi, da uvoz družbe Jindal ni bil vzrok škode, povzročene industriji Unije, ponovno oceniti, ali bi bilo treba ohraniti ukrepe proti uvozu družbe ECL. Trdil je tudi, da bi bilo treba v primeru, če Komisija popravi stopnje v zvezi z družbo Jindal, popraviti tudi stopnje v zvezi z družbo ECL. Ob podpori indijske vlade je družba ECL po razkritju ponovila te trditve in trdila, da je ponovni izračun njenih stopenj nujna posledica ponovnega začetka tega postopka. Komisija bi zato morala to izvesti po uradni dolžnosti.
- (25) Kar zadeva prvi zahtevek družbe ECL, je Komisija, kot je navedeno v uvodni izjavi 30, ugotovila, da ji v tem primeru ni treba ponovno izračunati stopnje neelojalnega nižanja prodajnih cen za družbo ECL. Komisija je po ponovnem izračunu neelojalnega nižanja prodajnih cen za družbo Jindal v skladu s pristopom iz oddelka 4.2 v nadaljevanju ugotovila, da še vedno obstaja vzročna zveza med subvencioniranim uvozom in škodo industrije Unije, kot je opisano v oddelku 4.4. Ta trditev je torej postala brezpredmetna. Komisija je zavrnila tudi drugi zahtevek, saj noben ponovni izračun stopenj za družbo ECL ne spada na področje uporabe tega postopka. Komisija je tudi ob predpostavki o ustreznosti trditve družbe ECL, da je bila njena stopnja neelojalnega nižanja prodajnih cen v razponu

⁽²³⁾ Zadeva C-256/16 Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, točka 79 in zadeva C-612/16, C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, sodba z dne 19. junija 2019, točka 58.

⁽²⁴⁾ Sodba z dne 30. novembra 2011, Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet in Komisija, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704.

⁽²⁵⁾ Sodba z dne 30. novembra 2011, Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet in Komisija, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704, točka 68.

⁽²⁶⁾ Zadeva T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, točke 333–342.

stopnje, določene za družbo Jindal v skladu s pristopom iz oddelka 4.2 ugotovila, da bi za ves indijski uvoz še vedno obstajalo nelojalno nižanje prodajnih cen, čeprav manjše. Takšna stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen glede na posebne razmere na trgu za zadevni izdelek bi bila pomembna za ugotovitev, da je bil zadevni indijski uvoz resničen in bistven vzrok za ugotovljeno škodo. Komisija je nadalje obravnavala to vprašanje v oddelku 4.4.

- (26) Industrija Unije je trdila, da bi morala Komisija pri analizi škode upoštevati negativen cenovni učinek uvoza na industrijo Unije. Nasprotno pa je družba ECL po razkritju trdila, da takšna analiza presega obseg tega ponovno začetega postopka in se ne bi smela izvesti. Komisija je ugotovila, da je analiza znižanja cen sestavni del analize vzročne zveze, za katero je Splošno sodišče izrecno ugotovilo, da bi nanjo lahko vplivala zadevna napaka. Komisija je zato nadalje analizirala znižanje cen, kot je navedeno v oddelku 4.5 v nadaljevanju.

3. IZRAČUN SUBVENCije

- (27) Splošno sodišče je v zvezi z dobavo železove rude za plačilo, ki je bilo nižje od primernega, ugotovilo, da je Komisija napačno izračunala znesek ugodnosti za družbo Jindal. Natančneje, ugotovilo je, da je Komisija napačno prilagodila nakupno ceno družbe Jindal za železovo rudo skupaj s povprečnimi stroški prevoza, da bi določila nakupno ceno na ravni franko rudnik. Namesto tega bi Komisija morala prilagoditi nakupno ceno skupaj s stroški prevoza, ki jih je družba Jindal dejansko imela.
- (28) Komisija je ponovno izračunala ugodnost, ki izhaja iz dobave železove rude družbi Jindal za plačilo, ki je bilo nižje od primernega, tako da je prilagodila njeno nakupno ceno za železovo rudo skupaj s stroški, povezanimi s prevozom, ki so dejansko nastali. Posledično je bil ponovno izračunan znesek subvencije za železovo rudo popravljen navzdol z 3,91 % na 1,23 %.
- (29) Sodba Splošnega sodišča v zadevi T-300/16 ni vplivala na druge ugotovitve iz sporne uredbe, ki so pomembne za določitev zneskov subvencije, dodeljenih družbi Jindal, in so zato še vedno veljavne. V skladu s tem ponovno izračunani znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, izražen v odstotkih, znaša 6,0 % (in ne 8,7 %).

4. PONOVA PROUČITEV NELOJALNEGA NIŽANJA PRODAJNIH CEN / ZNIŽANJA CEN ZARADI ZADEVNEGA UVOZA IN STOPNJA ŠKODE V ZVEZI Z DRUŽBO JINDAL SAW LIMITED

4.1 Učinek prodaje družbe Jindal na določitev škode

- (30) Komisija je opozorila, da je uvoz družbe Jindal v obdobju preiskave predstavljal okrog 20 % celotnega uvoza iz Indije. Sodba Splošnega sodišča ne vpliva na preostali uvoz. Z drugimi besedami, četudi bi se uvoz družbe Jindal izvzel iz ocene cenovnih učinkov, to ne bi vplivalo na ugotovitve o znatnem nelojalnem nižanju prodajnih cen⁽²⁷⁾ v zvezi z zelo pomembnim deležem zadevnega uvoza. V zvezi s tem je Komisija opozorila, da se tako upoštevanje cenovnih učinkov kot tudi ugotovitev, da je zadevni uvoz domači industriji povzročil škodo, nanašata na celotni uvoz iz države ali držav (in ne na vsakega proizvajalca izvoznika posebej)⁽²⁸⁾. Zato je Komisija menila, da revizija izračunov nelojalnega nižanja prodajnih cen za družbo Jindal ni vplivala na sklep, da je na splošno prišlo do znatnega nelojalnega nižanja prodajnih cen zaradi indijskega uvoza. Zato napaka, ki jo je ugotovilo Splošno sodišče, ni bistveno vplivala na splošne ugotovitve v zvezi z nelojalnim nižanjem prodajnih cen iz prvotne preiskave. V tem smislu se vse ugotovitve o škodi iz prvotne uredbe vključijo in potrdijo.

⁽²⁷⁾ Glej uvodni izjavi 301 in 340 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/387 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije (v nadaljnjem besedilu: sporna uredba).

⁽²⁸⁾ V zvezi s tem glej sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 8. maja 2019 v zadevi T-749/16, Stemcor London, ECLI:EU:T:2019:310, točka 84 („Sodišče je namreč odločilo, da je treba škodo, ki jo proizvodnja s sedežem v Uniji utrpí zaradi uvoza po dampinških cenah, presojati celovito, ne da bi bilo treba in mogoče določiti posamični delež škode, ki jo je treba pripisati vsaki od odgovornih družb“).

4.2 Določitev nelojalnega nižanja prodajnih cen v zvezi z družbo Jindal

- (31) Čeprav je Komisija, kot je navedeno v uvodni izjavi 30, menila, da učinek napake, ki jo je ugotovilo Splošno sodišče, ne bi vplival na ugotovitve Komisije v zvezi z nelojalnim nižanjem prodajnih cen in škodo, je podrobneje preučila, ali bi še vedno obstajalo nelojalno nižanje prodajnih cen v zvezi z družbo Jindal, tudi ob upoštevanju posebnih tržnih pogojev v tem primeru.
- (32) Splošno sodišče je navedlo, da se z obveznostjo objektivne preiskave učinka zadevnega uvoza, določeno v členu 8(1) osnovne protisubvencijske uredbe, zahteva, da se izvede poštena primerjava med cenama zadevnega izdelka in podobnega izdelka industrije Unije, ki ga je navedena industrija prodala na ozemlju Unije. Da se zagotovi poštenost te primerjave, je treba cene primerjati na isti ravni trgovanja (glej točko 239 zadeve T-300/16).
- (33) V zadevnem primeru obstajajo številne pomembne posebne značilnosti trga v zvezi z zadevnim izdelkom, ki so opisane v nadaljevanju.

4.2.1 Izdelek in zadevne družbe

- (34) Zadevni izdelek so cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) (v nadaljnjem besedilu: cevi iz nodularnega litega železa), razen cevi iz nodularnega litega železa brez notranje in zunanje prevleke (v nadaljnjem besedilu: gole cevi) s poreklom iz Indije, ki se trenutno uvrščajo pod oznaki KN ex 7303 00 10 in ex 7303 00 90 (oznaki TARIC 7303 00 10 10 in 7303 00 90 10).
- (35) Komisija je opozorila, da sta dve (od treh) skupini družb, ki proizvajajo zadevni izdelek, sodelovali kot industrija Unije (predstavljata približno 96 % celotne proizvodnje). Prva skupina proizvajalcev Unije, tj. skupina SG PAM, je prodajala neodvisnim kupcem v Uniji prek svojih treh proizvodnih družb v Franciji, Nemčiji in Španiji ter prek številnih prodajnih odvisnih družb v različnih državah članicah ⁽²⁹⁾. Druga skupina proizvajalcev Unije, tj. družba Duktus Rohrssysteme GmbH, je prodajala izdelke prek svoje nemške proizvodne družbe in prek ene prodajne odvisne družbe ⁽³⁰⁾. Po drugi strani pa je družba Jindal zadevni izdelek v Uniji prodajala prek treh prodajnih odvisnih družb v Italiji, Španiji in Združenem kraljestvu ⁽³¹⁾.

4.2.2 Posebnosti trga s cevmi iz nodularnega litega železa v Uniji

4.2.2.1 Prodajni kanali / vrste kupcev

- (36) Glavna uporaba cevi iz nodularnega litega železa se nanaša na prenos vode in kanalizacijo. Zato družbe za oskrbo z vodo in obdelavo odpadnih voda navsezadnje predstavljajo večino povpraševanja po zadevnem izdelku. Te družbe uporabljajo cevi iz nodularnega litega železa v velikih infrastrukturnih projektih, njihovi nakupi pa so neposredno ali posredno predmet javnih naročil v okviru javnih razpisov. Kot je navedeno v pritožbi ⁽³²⁾, se cevi iz nodularnega litega železa prodajajo bodisi neposredno izvajalcem ali podjetjem za oskrbo z vodo (tj. prodaja uporabnikom) ali posredno prek trgovcev (tj. prodaja distributerjem). Čeprav se velik delež cevi iz nodularnega litega železa najprej proda gradbenim družbam, te družbe sodelujejo na javnih razpisih družb za oskrbo z vodo in obdelavo odpadnih voda, zato je pritisk na cene v okviru razpisa skoraj vedno prisoten. Zato je prodaja cevi iz nodularnega litega železa na trgu Unije večinoma neposredno ali posredno povezana z razpisi v različnih državah članicah.
- (37) Skupina SG PAM je približno 75 % svojih izdelkov prodala uporabnikom, preostalih 25 % pa nepovezanim distributerjem. Družba Ductus je imela drugačno prodajno strukturo, saj je prodajala predvsem nepovezanim distributerjem (skoraj 90 % prodaje). Vendar je Komisija glede na to, da je prodaja družbe Duktus predstavljala le majhen delež prodaje industrije Unije, potrdila, da je bilo najmanj 65 % prodaje industrije Unije namenjeno neposredno uporabnikom.
- (38) Prodajna struktura družbe Jindal je bila z vidika vrste kupcev podobna tisti industrije Unije; več kot 70 % je prodala uporabnikom in približno 30 % nepovezanim distributerjem.

⁽²⁹⁾ Komisija je za poenostavitev preiskave vzorčila šest največjih prodajnih odvisnih družb skupine SG PAM.

⁽³⁰⁾ Družba Duktus je prodajala tudi prek prodajne odvisne družbe v Češki republiki, vendar njeni podatki zaradi majhnega obsega niso bili preverjeni.

⁽³¹⁾ Preverjene so bile vse tri odvisne družbe družbe Jindal. Družba Jindal je imela tudi manj kot 3 % prodaje v Unijo neposredno iz Indije, in sicer na oddaljenih otokih Reunion in Mayotte, ki se štejeta za carinsko območje EU.

⁽³²⁾ Prečiščena različica pritožbe, vložene 10. novembra 2014, na vpogled zainteresiranim stranem, str. 6.

- (39) Zato je Komisija ugotovila, da sta družba Jindal in industrija Unije zadevni izdelek prodajali podobnim vrstam kupcev v podobnih razmerjih.

4.2.2.2 Neposredna prodaja proizvajalcev v primerjavi s prodajo prek odvisnih družb

- (40) Skupina SG PAM je imela ozemeljsko prodajno strukturo, v kateri so se njeni subjekti osredotočili na lokalne trge, na katerih so bili prisotni. To je veljalo za proizvajalce skupine SG PAM in njene prodajne odvisne družbe. Družba SG PAM France je bila na primer edini subjekt skupine SG PAM, ki je neposredno prodajal končnim uporabnikom v Franciji. Četudi je določeno vrsto izdelka proizvedla družba SG PAM Germany ali Spain, je bila taka vrsta izdelka najprej interno ponovno prodana SG PAM France in šele nato je SG PAM France izdelek prodala končnemu uporabniku. Podobno je bila družba SG PAM Belgium edini prodajni subjekt v Belgiji [in Luksemburgu]; SG PAM UK v Združenem kraljestvu [in Irski]; SG PAM Italy samo v Italiji itd. Z drugimi besedami, trije proizvodni subjekti niso prodajali neposredno uporabnikom na trgih, na katerih sta bila prisotna drug proizvodni subjekt ali prodajna odvisna družba. Ta struktura odraža dejstvo, da trg temelji na razpisih, ki jih organizirajo občine / javna komunalna podjetja v državah članicah, zato je na vsakem trgu potrebna ustrezna zastopnost na področju prodaje.
- (41) Družba Duktus je imela tudi lokalizirano prodajno strukturo, saj je prodala več kot 50 % svoje proizvodnje na domačem trgu, v Nemčiji. Družba Duktus je imela le eno prodajno odvisno družbo, tj. Duktus Czech Republic (v nadaljnjem besedilu: Duktus CZ), ki je prodajala samo na Češkem in Slovaškem. Prodaja družbe Duktus CZ je bila razmeroma majhna, in sicer je znašala približno 10 % celotne prodaje družbe Duktus. Družba Jindal je imela na teh dveh trgih le minimalno prodajo (manj kot 1 %).
- (42) Komisija je izvedla podrobno analizo cen za skupino SG PAM, da bi določila cenovne vzorce pri neposredni prodaji iz tovarne in posredni prodaji prek prodajnih odvisnih podjetij te skupine. Skupina SG PAM je daleč največji proizvajalec Unije in predstavlja 80 % prodaje sodelujočih proizvajalcev Unije v Uniji in 90 % proizvodnje⁽³³⁾. Komisija je primerjala prodajne cene 10 najbolj prodajanih vrst izdelka⁽³⁴⁾ za tri proizvodne družbe skupine SG PAM in dve največji prodajni odvisni družbi, ki prodajata podobne količine. Iz primerjave izhaja, da obstajajo znatne razlike pri cenah v okviru ene same vrste izdelka. Natančneje, prodajne odvisne družbe so imele pogosto nižje cene kot proizvajalci, ki so prodajali, prav tako pa je veljalo tudi nasprotno. To bi bilo mogoče pojasniti, ker se zdi, kot je bilo že pojasnjeno, da na trg zadevnega izdelka vplivajo razpisi. Glede na geografski trg se cena zadevne vrste izdelka lahko razlikuje. Kar zadeva geografske trge, je Komisija ugotovila, da se je na zadevnem geografskem trgu načeloma uporabljal le en prodajni kanal, kot je opisano v uvodni izjavi 40. Zato na istem geografskem trgu za reprezentativne količine ni bilo mogoče izvesti primerjave cenovnih vzorcev med prodajo proizvodnih družb in prodajo prek domačih prodajnih subjektov.
- (43) Zato je Komisija sklenila, da neposredna prodaja pri proizvajalcu ali prodaja prek prodajnih subjektov proizvajalca nista imeli opaznega učinka na raven cen pri prodaji kupcu. Zlasti pri prodaji prek povezanega subjekta ni bilo ugotovljeno, da bi privedla do cen, ki bi bile višje kot pri prodaji neposredno pri proizvajalcu, pri čemer so razlogi za to pritisk na cene v okviru razpisa in različne ravni cen glede na geografsko lokacijo. Čeprav je imela industrija Unije na svojih domačih trgih končno prodajo, ki so jo izvajale njene proizvodne družbe, je bila ta prodaja namenjena isti vrsti kupcev kot prodaja njenih prodajnih odvisnih podjetij v drugih državah članicah. Zato je Komisija na podlagi te podrobne analize cen, ki jih je industrija Unije zaračunavala na trgu Unije, ugotovila, da je treba neposredno prodajo in posredno prodajo prek prodajnih odvisnih družb obravnavati tako, kot da se izvajata na isti ravni trgovanja.

4.2.3 Splošni zaključek in stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen za družbo Jindal

- (44) Komisija je glede na navedeno ugotovila, da ima sektor cevi iz nodularnega litega železa več posebnosti, zaradi česar je lahko prišla do zaključka, da sta se prodaja industrije Unije in družbe Jindal izvajali na isti ravni trgovanja:
- industrija Unije in družba Jindal sta imeli podoben delež neposredne prodaje uporabnikom in posredne prodaje prek trgovcev / distributerjev (približno 70 % / 30 %),
 - cenovni vzorec pri neposredni prodaji proizvajalcev Unije nepovezanim kupcem se praviloma ni razlikoval od cenovnega vzorca prodaje, ki je bila izvedena prek njihovih prodajnih odvisnih družb,

⁽³³⁾ Večji delež proizvodnje je pojasnjen z dejstvom, da je skupina SG PAM izvažala več kot družba Duktus.

⁽³⁴⁾ Teh 10 vrst izdelka je predstavljalo več kot 30 % vse prodaje družbe SG PAM. Ker so bile vrste izdelka zelo razpršene, in sicer je najbolj prodajana vrsta izdelka predstavljala le 6 % celotne prodaje, medtem ko je deseta najbolj zastopana vrsta izdelka predstavljala le 2,7 %, je Komisija upoštevala 10 najbolj zastopanih vrst izdelka kot reprezentativne.

— zadevni trg temelji na razpisih in posledično skoraj vedno obstaja bistven pritisk na cene. Dodatnih stroškov zaradi obstoja povezanih prodajnih subjektov tako za proizvajalce izvoznike kot tudi za industrijo Unije ni bilo mogoče prenesti na končne neodvisne kupce, kot je razvidno iz dejstva, da ni bilo različnih cenovnih vzorcev za neposredno in posredno prodajo.

- (45) Glede na ugotovitve Splošnega sodišča v zadevi T-300/16 in zlasti trditve iz točke 248 sodbe, kot je navedeno v uvodni izjavi 4, Komisija ni našla dokazov, da so dodatni stroški in stopnje dobička prodajnih subjektov proizvajalcev Unije na splošno privedli do višjih cen za neodvisne kupce iz razlogov, pojasnjenih v uvodnih izjavah 42 in 43. Posebnosti trga v nekaterih primerih kažejo, da se stroški, ki jih ustvarijo prodajni subjekti posredniki, in dobiček ne morejo vedno odražati v ceni, kar drži za obravnavani primer, kot je Splošno sodišče tudi implicitno priznalo, tako da je dodalo besedo „na splošno“.
- (46) Ne glede na to je Komisija, da bi spoštovala sodbo in zlasti izjave Splošnega sodišča iz točke 248 sodbe, preučila ali bi obstajalo nelojalno nižanje prodajnih cen tudi v primeru, če se izhaja iz primerjave cen za prvega neodvisnega kupca na ravni prodajnih subjektov, in sicer bodisi neposredno proizvodnih družb ali prodajnih odvisnih družb. To je bilo opravljeno brez poseganja v zgoraj navedene ugotovitve.
- (47) Komisija je zato uporabila končne prodajne cene obeh strani (industrije Unije in družbe Jindal) za prvega neodvisnega kupca v Uniji, pri čemer so se upoštevale prilagoditve. Komisija je po potrebi to končno ceno za prvega neodvisnega kupca prilagodila, da so se upoštevali prevoz, zavarovanje, manipulativni stroški, stroški natovarjanja, stroški pakiranja, posojila, stroški garancije ter provizije med družbo, ki je izdelek prodala, in nepovezanim kupcem. Na podlagi tega je bila stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen določena v višini 3,1 %.
- (48) Tako je ponovna preučitev posebnega položaja v zvezi z družbo Jindal pokazala, da so prodajne cene družbe Jindal nelojalno nižale prodajne cene industrije Unije, čeprav na nižji ravni kot je bila določena v prvotni preiskavi. Kot je pojasnjeno v nadaljevanju, se lahko tako nelojalno nižanje prodajnih cen šteje za znatno v razmerah na trgu, kjer je pomembna cenovna občutljivost.

4.3 Znižanje cen

- (49) Komisija je v vsakem primeru menila, da bi zadevni uvoz še vedno izvajal negativne cenovne učinke na prodajo v Uniji, četudi bi bilo ugotovljeno, da je revidirana stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen za družbo Jindal nepomembna ali neustrezna.
- (50) Subvencionirani uvoz ima lahko znaten učinek na trg, zlasti če so izdelki homogeni in če je pomembna cenovna občutljivost. Cevi iz nodularnega litega železa so izdelki z visoko cenovno občutljivostjo in celo majhna razlika v ceni pomembno vpliva na trg.
- (51) Cevi iz nodularnega litega železa so proizvod, opredeljen s tehničnimi standardi. Zato je pri isti vrsti izdelka relativno malo razlik v kakovosti, zaradi česar so cene zelo pomemben dejavnik pri odločanju o nakupu. Poleg tega so glavni prodajni kanal neposredni in posredni razpisi, kjer je logika najnižjih cen izredno močna. Ta logika se uporablja pri neposredni udeležbi proizvajalcev in njihovih prodajnih odvisnih družb v razpisih, pa tudi pri posredni udeležbi, kjer se izdelki zagotovijo drugim družbam, ki sodelujejo v razpisih. Te družbe so običajno gradbena podjetja, ki se odzovejo na razpise javnih naročnikov (mestnih svetov, družb za oskrbo z vodo itd.). Ti razpisi vključujejo tako dobavo kot tudi namestitve cevi. Ker so razpisi običajno odprti za vse ponudnike, so bile vse družbe pod pritiskom, naj znižajo svoje cene in se uskladijo z najnižjim ponudnikom, da bi pridobile pogodbo.
- (52) V teh posebnih okoliščinah so se cene zadevnega izdelka znižale zaradi hitrega povečanja indijskega subvencioniranega uvoza, kot je navedeno v uvodni izjavi 57 v nadaljevanju, in samo nelojalno nižanje prodajnih cen ni v celoti odražalo negativnega učinka subvencioniranega uvoza na ceno industrije Unije. Kot je pojasnjeno v sporni uredbi ⁽³⁵⁾, sta se prodaja izdelkov in tržni delež industrije Indije v obdobju preiskave bistveno povečala, obseg

⁽³⁵⁾ Glej uvodni izjavi 336 in 338 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/387 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije.

prodaje industrije Unije pa se je zmanjšal veliko bolj kot potrošnja, prodaja industrije Unije se je zmanjšala za 11 %, njen tržni delež pa za 4 %. Zaradi stalnega pritiska, ki se je izvajal s subvencioniranim uvozom po nizkih cenah ⁽³⁶⁾, industrija Unije ni mogla prilagoditi svojih prodajnih cen.

- (53) Komisija je zato sklenila, da bi znižanje cen, ki ga v tem primeru povzroča zadevni uvoz, obstajalo ne glede na izpodbijanje obstoja nelojalnega nižanja prodajnih cen.

4.4 Vzročna povezava

- (54) Komisija je nadalje proučila, ali bi ob upoštevanju revidirane stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen za družbo Jindal in/ali drugih ugotovitev v zvezi z znižanjem cen še vedno obstajala vzročna zveza med subvencioniranim uvozom in škodo. Komisija je v zvezi s tem opozorila, da je uvoz družbe Jindal znašal le okrog 20 % subvencioniranega uvoza. Komisija je tudi ugotovila, da ponovno izračunana nižja stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen za prodajo družbe Jindal ni spremenila dejstva, da je tudi ves drugi uvoz iz Indije nelojalno nižal prodajne cene industrije Unije, kot je navedeno v uvodni izjavi 25, pri čemer se ugotovitve Splošnega sodišča niso nanašale na ta uvoz. Revidirana stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen za družbo Jindal, skupaj z znatno stopnjo nelojalnega nižanja prodajnih cen, ugotovljeno za večino uvoza iz Indije v prvotni preiskavi, potrjuje prvotno ugotovitev Komisije o obstoju znatne škode in vzročne zveze v tej zadevi.
- (55) Komisija je nato opravila celovito analizo vzročne zveze med ugotovljeno škodo in celotnim subvencioniranim uvozom iz Indije, pri čemer je upoštevala tudi druge ugotovitve v zvezi z znižanjem cen.
- (56) Komisija je ugotovila, da je bila dobičkonosnost prodaje industrije Unije neodvisnim kupcem zelo nizka. Konkurenčni pritisk subvencioniranega uvoza je povzročil, da industrija Unije ni mogla ustrezno zvišati svojih cen, da bi izboljšala svoj finančni položaj. Nizka dobičkonosnost kaže, da je subvencionirani uvoz znižal cene industrije Unije in ji preprečil, da bi jih povišala in tako dosegla trajnostne ravni dobičkonosnosti.
- (57) Poleg tega se je obseg subvencioniranega uvoza kljub krčenju trga znatno povečal, kot je navedeno v sporni uredbi (uvodni izjavi 288 in 289). Subvencionirani uvoz se je v obravnavanem obdobju povečal za več kot 10 %. V zvezi s tem člen 8(5) osnovne protisubvencijske uredbe določa, da lahko že obseg subvencioniranega uvoza povzroči znatno škodo industriji Unije.
- (58) Komisija je zato sklenila, da kljub nižji stopnji ponovno ugotovljene stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen za družbo Jindal celoten uvoz nelojalno niža prodajo industrije Unije. Zato je še vedno prisotna vzročna zveza med celotnim subvencioniranim uvozom iz Indije in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Komisija je poleg tega sklenila, da je indijski uvoz povzročil znatno znižanje cen, zato se potrdijo prvotne ugotovitve glede škode/vzročne zveze, čeprav bi bilo mogoče ugotovitve o nelojalnem nižanju prodajnih cen v zvezi z zadevnim uvozom postaviti pod vprašaj.

4.5 Stopnja škode

- (59) Splošno sodišče je v točki 258 sodbe v zadevi T-300/16 ugotovilo, da ni mogoče izključiti, da bi bila stopnja škode za industrijo Unije določena na nižji ravni od stopnje subvencije, če bi Komisija nelojalno nižanje prodajnih cen pravilno izračunala.
- (60) Prvič, Komisija opozarja, da so bila pravila za določitev stopnje škode, ki so se uporabljala, ko je bila končana preiskava, ki je privedla do sprejetja ukrepov, spremenjena z Uredbo (EU) 2016/1037. Nova pravila izračun stopnje škode zahtevajo samo v izjemnih okoliščinah.
- (61) Drugič, Komisija je opozorila, da so cilji analize nelojalnega nižanja prodajnih cen in določitve stopnje škode različni. Namen analize nelojalnega nižanja prodajnih cen je ugotoviti, ali zadevni uvoz vpliva na cene industrije Unije. Ugotovitve v zvezi z nelojalnim nižanjem prodajnih cen so eden od elementov, ki jih Komisija upošteva pri analizi škode in vzročne zveze. Nasprotno pa je namen določitve stopnje škode preučiti, ali bi bila dajatev, nižja od ugotovljenega zneska subvencije, zadostna za odpravo škode. Drugače kot v primeru določanja škode in podrobnih obveznosti iz člena 8 osnovne protisubvencijske uredbe, zakonodajalec ni določil celovitega sklopa pravil o tem, kako naj bi Komisija ocenila takšno stopnjo dajatve. Člen 15(1) je takrat zgolj določal, da „znesek izravnalne dajatve

⁽³⁶⁾ Dejstvo, da je bil indijski uvoz izveden po cenah, ki so bile nižje od prodaje Unije, je bilo razvidno iz preglednic v uvodni izjavi 291 (indijske uvozne cene) in 317 (povprečna cena na enoto v Uniji) sporne uredbe.

ne sme preseči ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, vendar bi moral biti nižji od skupnega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode, povzročene industriji Unije.“ V zadevnem primeru je Komisija izračunala ceno, ki je bila zadostna za kritje stroškov proizvodnje industrije Unije, povečanih za razumno stopnjo dobička (tako imenovano „neškodljivo ceno“). Ta cena je bila primerjana z uvozno ceno. Ta razlika v ceni je bila izražena kot odstotek cene CIF uvoženega izdelka, da bi se lahko ta odstotek ali stopnja primerjala z zneskom ugotovljenega subvencioniranja (tudi izraženega na osnovi cen CIF). Dejansko se bo dajatev na osnovi stopnje škode ali zneska subvencioniranja vedno uvedla na ceno CIF uvoženih izdelkov pri njihovem carinjenju v Uniji.

- (62) Poleg tega se metodologija in podatki, ki so uporabljeni v okviru nelojalnega nižanja prodajnih cen, razlikujejo od tistih, ki se uporabljajo pri izračunih nelojalnega nižanja ciljnih cen. Stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen se izračuna za vrsto izdelka kot razlika med dejanskimi uvoznimi cenami proizvajalca izvoznika in dejanskimi cenami proizvajalcev Unije, izražena kot odstotek cene industrije Unije. Skupna tehtana stopnja nelojalno znižanih prodajnih cen se nato izračuna kot razlika med dejanskimi uvoznimi cenami proizvajalca izvoznika in dejanskimi cenami proizvajalcev Unije, izražena kot odstotek „teoretičnih prihodkov“ proizvajalca izvoznika, tj. zneska, ki bi ga proizvajalec izvoznik zaslužil, če bi uvožene količine prodal po isti ceni kot proizvajalci Unije. Nasprotno pa se stopnja škode izračuna (tudi glede na vrsto izdelka) kot razlika med neškodljivo ceno industrije Unije in dejansko uvozno ceno, izražena kot odstotek dejanske vrednosti CIF proizvajalca izvoznika (torej dejanske vrednosti in ne teoretičnih prihodkov).
- (63) Zato napaka pri ugotavljanju obstoja in zneska nelojalnega nižanja prodajnih cen za določenega proizvajalca izvoznika ne vpliva nujno samodejno na določitev stopnje škode za takega proizvajalca izvoznika.
- (64) Komisija je ne glede na to ob upoštevanju točke 258 sodbe Splošnega sodišča pregledala stopnjo škode za družbo Jindal.
- (65) Neškodljiva cena industrije Unije v običajnih okoliščinah temelji na proizvodnih stroških glede na vrsto izdelka, vključno s stroški PSA, s pribitkom razumnega dobička in je določena na ravni franko tovarna. Vendar Komisija v tem specifičnem primeru ni imela dovolj podrobnih in preverjenih informacij o proizvodnih stroških glede na vrsto izdelka, ki so potrebne za izračun stopnje škode, kot je opisano zgoraj. Komisija pa je po drugi strani razpolagala z informacijami, ki so vključevale tudi prodajne stroške in dobičke prodajnih subjektov proizvajalcev Unije. Glede na posebne okoliščine v tem primeru, zlasti številne razlike v vrstah proizvodov in posebne tehnične standarde/specifikacije, ki izhajajo iz razpisnih specifikacij, je bila neškodljiva cena izjemoma izračunana na podlagi končne prodajne cene glede na vrsto izdelka, pri čemer so se upoštevale prilagoditve, kot so opisane v uvodni izjavi 47, od katere je bil odštet dejanski dobiček, nato pa je bil dodan razumni dobiček. Glede na te posebne okoliščine se je z namenom izvrševanja sodbe izjemoma štelo za primerno, da se ta cena primerja s končno prodajno ceno družbe Jindal simetrično, tj. na ravni njenih povezanih uvoznikov, pri čemer se prav tako upoštevajo samo prilagoditve, kot so opisane v uvodni izjavi 47, vendar pa so vključeni še stroški PSA in morebitni dobiček.
- (66) Ponovno izračunana stopnja škode se tako določi pri 9,0 %.
- (67) Po razkritju je skupina SG PAM izpodbijala stopnjo škode, določeno na tej stopnji. Prvič, skupina SG PAM je trdila, da je Komisija s ponovnim izračunom stopnje škode prekomerno izvršila ugotovitve Sodišča, saj po njihovem mnenju Sodišče pri izračunu stopnje škode ni ugotovilo nobene napake. Drugič, skupina SG PAM je trdila, da predlagana stopnja škode ne bi odpravila škode, povzročene industriji Unije, saj bi bila ponovno vzpostavljena raven dajatev primerljiva z ravni dajatev za družbo ECL. Skupina SG PAM je na podlagi svojih tržnih informacij trdila, da taka raven dajatev ni vplivala na obseg ali na cene družbe ECL, zaradi česar skupina SG PAM ni mogla doseči neškodljive ravni cen in izboljšati svoje dobičkonosnosti. Komisija zato ne bi smela uporabljati pravila nižje dajatev ali pa bi morala pri izračunu uporabiti drugačno metodologijo.

- (68) V zvezi s prvo trditvijo je Komisija opozorila, kot je navedeno v uvodni izjavi 6, da je Splošno sodišče Komisiji izrecno naložilo, naj preuči, ali bi ponovni izračun stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen vplival tudi na končno stopnjo dajatve zaradi morebitne spremembe stopnje škode.
- (69) Drugič, Komisija se je ponovno sklicevala na pravni okvir za določitev ustrezne ravni za izravnalne ukrepe. V skladu s tretjim pododstavkom člena 15(1) „znesek izravnalne dajatve ne sme preseči ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, vendar bi moral biti nižji od skupnega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode, povzročene industriji Unije.“ Zato ni splošnega pravila za določitev dajatve na ravni, ki bi odpravila škodo za Unijo. To vprašanje se obravnava le, če je stopnja škode nižja od zneska subvencioniranja.
- (70) V obravnavanem primeru ni tako. Ker je bila stopnja škode v višini 9 % višja od zneska subvencioniranja v višini 6 %, osnovna uredba določa, da Komisija uvede slednjega kot stopnjo dajatve.
- (71) Tretjič, obstajala ni nobena pravna zahteva, da se stopnja škode izračuna drugače. Sedanja ponovna preiskava je omejena na popravljanje napak, ki jih je ugotovilo Sodišče. Čeprav to pomeni popravek ustrezne stopnje za določitev stopnje škode, pa ne pomeni, da je mogoče druge korake v prvotno uporabljeni metodologiji spremeniti.
- (72) Zato je Komisija zavrnila te trditve.

5. DOKONČNI IZRAVNALNI UKREPI

- (73) Na podlagi sklepov, ki jih je Komisija sprejela v zvezi s subvencioniranjem, škodo in vzročno zvezo v tej ponovno začetni protisubvencijski preiskavi, je treba ponovno uvesti dokončno izravnalno dajatev na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije, ki jih proizvaja družba Jindal Saw Limited.
- (74) Glede na to, da je ponovno ugotovljena stopnja škode (9,0 %) višja od ponovno izračunanega zneska subvencije (6,0 %), bi bilo treba v skladu z veljavnimi pravili v prvotni preiskavi stopnjo izravnalne dajatve določiti na ravni zneska subvencioniranja. Na podlagi tega so ponovno uvedene stopnje izravnalnih dajatev za družbo Jindal Saw Limited določene, kot sledi:

Družba	Znesek subvencioniranja	Stopnja škode	Stopnja izravnalne dajatve
Jindal Saw Limited	6,0 %	9,0 %	6,0 %

- (75) Revidirana stopnja izravnalne dajatve velja brez časovne prekinitve od začetka veljavnosti sporne uredbe (in sicer od 19. marca 2016 dalje). Carinski organi so dolžni pobrati ustrezne zneske na uvoz v zvezi z družbo Jindal Saw Limited ter povrniti kakršen koli presežni znesek, ki je bil pobran doslej v skladu z veljavno carinsko zakonodajo.
- (76) V skladu s členom 109 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁷⁾ je obrestna mera, kadar je treba znesek povrniti na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije, obrestna mera, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljena v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, in ki velja na prvi koledarski dan posameznega meseca.
- (77) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 –

⁽³⁷⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Dokončna izravnalna dajatev se od 19. marca 2016 dalje naloži na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo), razen cevi iz nodularnega litega železa brez notranje in zunanje prevleke („gole cevi“), ki se trenutno uvrščajo pod oznaki KN ex 7303 00 10 in ex 7303 00 90 (oznaki TARIC 7303 00 10 10 in 7303 00 90 10), s poreklom iz Indije, ki jih proizvaja družba Jindal Saw Limited.
2. Stopnja dokončne izravnalne dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatev za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvaja družba Jindal Saw Limited, znaša 6,0 % (dodatna oznaka TARIC C054).

Člen 2

Vse dokončne izravnalne dajatve, ki jih je družba Jindal Saw Limited plačala v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) 2016/387 in ki presegajo dokončno izravnalno dajatev, določeno v členu 1, se povrnejo ali odpustijo.

Povračilo ali odpust dajatev se zahtevata pri nacionalnih carinskih organih v skladu z veljavno carinsko zakonodajo. Vsa povračila, do katerih je prišlo po sodbi Splošnega sodišča v zadevi T-300/16, Jindal Saw, izterjajo organi, ki so povračila izvedli, in sicer do zneska, določenega v členu 1(2).

Člen 3

Dokončna izravnalna dajatev, ki se naloži v skladu s členom 1, se pobere tudi na uvoz, ki je registriran v skladu s členom 1 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/1250 o obveznosti registracije uvoza nekaterih cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije po ponovnem začetku preiskave za izvršbo sodb z dne 10. aprila 2019 v zadevah T-300/16 in T-301/16 glede izvedbenih uredb (EU) 2016/387 in (EU) 2016/388 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve in dokončne protidampinške dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije.

Člen 4

Carinskim organom se odredi, da ustavijo registracijo uvoza, ki je bila določena v skladu s členom 1(1) Izvedbene uredbe (EU) 2019/1250, ki se s tem razveljavi.

Člen 5

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. aprila 2020

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN